

جایزه فرهنگی هنری شهید منصوب سه ساله شد

هنر در خدمت فرهنگ شهادت

هم محلی

شهید انجام دهمیم. از ۳ سال پیش در خانواده تصمیم گرفتیم به هنر مندانی که به یاد شهید کار می کنند خدا قوتی بگوئیم. در نهایت بنا بر این شد که آیین اهدای جایزه فرهنگی هنری برگزار کنیم. نامش را به اسم برادرم گذاشتیم و در منزل خودش هم برگزار می شود.»

● قایم ماندگار

برادر کوچک تر شهید منصوب در ادامه در باره جایزه فرهنگی هنری این شهید توضیح می دهد: «در این رویداد، هیئتی را به عنوان داور انتخاب می کنیم. آن ها از بین آثار هنر مندان شهیدی، اثری که بیشترین تأثیر را روی فرهنگ و هنر مشهد و زنده نگه داشتن یاد شهید داشته، انتخاب می کنند. ابتدا ۱۰ اثر برگزیده می شود و در نهایت از بین آن ها یک اثر را به عنوان طرح و ایده برتر انتخاب می کنیم.»

خانواده شهید منصوب، همفکری های زیادی برای اینکه جایزه نفر منتخب چه باشد انجام داده اند آن ها به این نتیجه رسیده اند جایزه مادی نمی تواند در شأن هنر مندی باشد که برای شهید خدمت کرده است، بنابراین تصمیمشان بر آن می شود که احمد منصوب، پس از اعلام نظر هیئت انتخاب، چهره هنر مند برگزیده را نقاشی و به او اهدا کند.

خودش در این باره می گوید: «هدف ما فقط عرض خدا قوت به هنر مندان عرصه دفاع مقدس و فرهنگ انقلاب است و می خواهیم بدانند زحماتی که می کشند دیده می شود. امسال هم محمد حسین زاده، معاون فرهنگی سپاه امام رضا (ع) استان، میثم مرادی، مسئول امور شهرستان های حوزه هنری کشسور، سید مهدی میری، دبیر نهضت مردمی پوستر انقلاب، محمد جواد میری، نویسنده و فعالان فرهنگی و رسانه ای، مجید عسگری، مدیر حوزه هنری انقلاب اسلامی، حجت احمدی زر، مستند ساز، به عنوان هیئت انتخاب، به بررسی آثار تأثیرگذار پرداختند و در نهایت مریم قربانزاده، به دلیل تلاش های مستمر در روایت هنر مندانه زندگی خانواده شهیدای دفاع مقدس و دفاع از حرم، به عنوان فرد برگزیده معرفی شد.» احمد منصوب در ادامه از تمام خانواده های شهید تقاضا دارد به هر طریقی می توانند یاد شهیدای خودشان را در جامعه تسری دهند تا جوانان جامعه در برابر هجوم های فرهنگی غرب آمادگی بیشتری داشته باشند. به عقیده منصوب تلاش در این راستا و وظیفه امروز همه خانواده های شهید است و از آنجایی که ظرفیت سازمان ها و دستگاه های فرهنگی کم است خود خانواده شهید باید دست به کار شوند و به کمک انقلاب بیایند.

منصوب که خیلی دلتنگ برادرش است و درد این جدایی سی و سه ساله، هنوز برایش تازه است، هر روز انگیزه بیشتری برای زنده نگه داشتن یاد برادرش پیدا می کند. او میان همه این دلتنگی های یک هدف را دارد و آن معرفی بیشتر شهید است.

او معتقد است زندگی شهید مهدی منصوب ظرفیت این را دارد که به کتاب تبدیل شود و خاطرات و زندگی نامه اش در اختیار علاقه مندان قرار گیرد. برای همین یکی از هدف هایش تحقق این مسئله است. او همچنین آرزو دارد بتواند در سال های آینده محلی تأسیس کند تا لباس ها، دست نوشته ها، کارهای هنری و وسایل شهید مهدی منصوب را در آن بگذارند و در واقع محلی برای شناساندن و زنده نگه داشتن یاد برادرش باشد. ■

شهر و ندان بولوار معلم امسال برای سومین بار شاهد برپایی مراسم اهدای جایزه فرهنگی هنری شهید مهدی منصوب بودند. این جایزه از سوی خانواده شهید به اشخاص و جریان هایی که در سطح فرهنگ و هنر استان تأثیرگذار هستند اهدا می شود. با وجود اینکه به طور معمول چنین برنامه هایی از سوی سازمان های دولتی برگزار می شود، در این رویداد، خانواده شهید منصوب، به طور خودجوش تصمیم گرفته اند که برای زنده نگه داشتن یاد شهید مراسم اهدای جایزه فرهنگی هنری برپا کنند. یکی از ویژگی های جالب این مراسم، برگزاری آن در منزل شهید است که در بولوار معلم قرار دارد. به همین بهانه گفت وگویی با احمد منصوب، برادر شهید، داشتیم که در ادامه می خوانید.

● هنر در خدمت انقلاب

احمد منصوب، برادر کوچک تر شهید مهدی منصوب، است، وقتی از برادر شهیدش صحبت می کند مدام ذهنش حول هنر او و چیزهایی که از او آموخته می چرخد، به ناقص شدن تیم چهار نفرشان اشاره می کند و می گوید: «ما در زمان جنگ ۴ برادر بودیم. مهدی متولد ۴۲ و از همه بزرگ تر بود. سال ۶۰ برای اولین بار به جبهه رفت. ۸ نوبت عازم منطقه شد تا اینکه سال ۶۶ به عنوان داوطلب واحد اطلاعات عملیات لشکر ۲۱ امام رضا (ع) در جزیره معجون شرکت کرد و به شهادت رسید. او اخلاق و روحیه ای در خور تحسین داشت. یک روز منده انقلابی واقعی بود. کنار رزم، درس می خواند و در دوران دانشجویی به شهادت رسید. معتقد بود برای اینکه بعد از جنگ بتوانیم کشور را آباد کنیم نباید از تحصیل غفلت شود. به درس مانیز خیلی اهمیت می داد. افزون بر این در عرصه مداحی و هنر هم فعالیت داشت. بدون اینکه کلاسی رفته باشد روی بوم نقاشی می کرد. از خط زیبایی نیز برخوردار بود. خودش رنگ روغن و بوم داشت. یک روز به خانه آمد. نشست پای بوم و تصویر امام خمینی (ره) را کشید. بعد هم همان تابلو را برداشت و به راهپیمایی انقلاب رفت.»

احمد منصوب دوست دارد مدام از برادرش مهدی صحبت کند، با اینکه زیاد فرصت زندگی با او نداشته؛ اما به نظر او را خوب شناخته است، هنرش را تحسین می کند و می گوید: «او هنرش را در خدمت انقلاب گذاشت. خیلی از تابلو هایی که می کشید در دست انقلابیون بود. با هنر خطاطی که داشت، دیوار نویسی های متعددی انجام می داد که بیشتر آن ها از مضمون انقلابی بر خوردار بودند. به عنوان مثال روی دیوار مدرسه ای که من در آن درس می خواندم، نوشته بود «سنگری نیست که در جبهه به خون دانش آموز رنگین نشده باشد.» او ورزش هم می کرد و فوتبال خوبی داشت. در واقع از یک شخصیت چند بعدی برخوردار بود و به عنوان الگویی تمام عیار قبولش دارم. وقتی علاقه من به هنر را دید خیلی تشویقم کرد و بخش زیادی از هنری که دارم را او به من آموخته است. مجله های هنری را برابم می خرید و مرا به تئاتر می برد. در سال های پس از انقلاب همیشه به یاد برادرم و دیگر شهید بودم. دلتنگی های مادرم را که می دیدم با خودم می گفتم باید هر کاری از دستممان بر می آید برای زنده نگه داشتن یاد

۵۸
فهیمة شهری

خانواده های
شهید نسبت به
زنده نگه داشتن
یاد شهیدشان
در جامعه
اقدام کنند

